

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלונית נ' פלוני

1

בפני כבוד השופטת אפרת שהם דליות

תובעת

פלונית

ע"י ב"כ עוה"ד דוד אביטל

נגד

נתבע

פלוני

ע"י ב"כ עוה"ד מתי אביב ואח'

2

פסק דין

3

4 לפני תביעה רכושית במסגרתה עותרת התובעת להצהיר ולקבוע כי לה זכויות במחצית שווי דירה
5 שברח' *** ב*** (להלן: "הדירה") וכן מחצית שווי מגרש הנמצא ברח' *** ב*** (להלן: "המגרש")
6 וזאת מכוח הוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1974 (להלן: "חוק יחסי ממון").

7

8 בתביעה נכללו סעדים נוספים בקשר עם זכויות וכספים שהצטברו לכאורה בתקופת השיתוף וכן
9 עתירה לחלוקה הזכויות על בסיס איזון שאינו שוויוני בהתאם לסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון. אלא
10 שבכתב הסיכומים מטעמה חזרה בה התובעת מעתירות אלה תוך שהבהירה כי "אינה עומדת על דיון
11 ביתרת הזכויות העומדות לחלוקה" (ס' 77 לסיכומים).
12 בהתאמה יעסוק פסק הדין בעניין הזכויות בדירה ובמגרש בלבד.

13

העובדות אשר אינן במחלוקת

14

15 1. התובעת הינה נוצריה אזרחית *** והנתבע יהודי אזרח ישראלי.

16

17 2. התובעת נכנסה לראשונה לארץ במהלך שנת 2011.
18 מאז הגעתה לארץ ובכל הזמנים הרלבנטיים להליך זה התובעת מצויה בהליך מול משרד
19 הפנים, אשר הופסק וחודש מספר פעמים, לצורך הסדרת מעמדה בארץ (להלן ידוע בשם:
20 "הליך מדורג").

21

22 3. הצדדים הכירו במרוצת שנת 2013 עת התובעת עבדה ב*** אותה פקד הנתבע.

23

24 4. הנתבע *** במקצועו בעל ***.

25

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוני

5. ביום 28/8/14 הצדדים נישאו בישראל בטקס נישואין חילוני-פרטי שהתקיים באולם אירועים *** בנוכחות משפחה וחברים (להלן: "נישואין פרטיים").

6. ביום 18/9/15 הצדדים נישאו בטקס נישואין אזרחי בפראג (להלן: "נישואין אזרחיים"). לאחר טקס זה הצדדים נרשמו כנשואים במשרד הפנים.

7. לצדדים לא נולדו ילדים משותפים.

8. כל זמן שהצדדים התגוררו יחד היה זה בבית מגוריה של אם הנתבע ברח' ***ב*** ויחד עימה.

9. ביום 4/10/18 התובע עתר בתובענה להתרת נישואי הצדדים (תלה"מ 18-10-8775). התובעת סירבה להתיר הנישואין טרם תוכרע הסוגיה הרכושית. לבסוף ובסמוך למועד שמיעת הראיות התובעת חזרה בה מסירובה וביום 31/12/19 ניתן פסק דין המתיר נישואי הצדדים.

הנכסים

10. ביום 8/9/14 נרכשה הדירה שבמחלוקת בסכום של 500,000 ללא נטילת משכנתא. מימון הרכישה מקורו בדירה נוספת שהייתה בבעלות הנתבע ברח' ***ב*** אשר נרכשה על ידי הנתבע בחודש 2/11 ונמכרה בחודש 1/14 (ר' נספח 8 לכתב הגנה).

11. ביום 12/7/15 נרכש המגרש בסכום של 685,000 ₪ תוך שהנתבע נוטל על שמו משכנתא כנגד שיעבוד הדירה של אמו ברח' ***ב*** (ר' נספח 8 לכתב הגנה).

12. הדירה והמגרש (להלן ביחד: "הנכסים") נרשמו על שם הנתבע בלבד.

13. הדירה נמכרה ביום 6/7/17 תמורת 720,000 ₪ (ר' נספח 8 לכתב הגנה). לטענת הנתבע בתמורת המכר סולקה המשכנתא בגין המגרש. המגרש עודנו בבעלות הנתבע, לא החל כל הליך של בנייה במגרש.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוני

ההליך

14. לבקשת הנתבע ולאחר שהוגשו עמדות התובעת והמדינה ניתן צו גילוי מסמכים המורה לרשות האוכלוסין וההגירה לפרט את כלל הבקשות שהגישה הנתבעת לשם הסדרת מעמדה בארץ בחתך תאריכים, בני זוג וכתובות מגורים וזאת בשל ההשלכה שיש לדבר על המחלוקת שבין הצדדים בקשר עם תקופת החיים המשותפת. הצו הוגבל לעיון בית המשפט בלבד וזאת לאור החשש לפגיעה בפרטיות של צדדי ג' שאינם צד להליך זה. ביום 28/1/19 התקבלו תוצרי הצו.

15. ביום 1/9/19 בגמר פרשת התביעה ובטרם סיום פרשת ההגנה, פנתה התובעת בבקשה להתיר לה הבאת עדות הזמה. הנתבע בתגובתו ביקש לצרף תצהיר של עדה נוספת מטעמו. בהחלטתי מיום 12/9/19 ומנימוקי ההחלטה התרתי לכל אחד מהצדדים להביא עדות נוספת מטעמו.

16. בפרשת התביעה נשמעו עדויות התובעת והגב' ***- עובדת לשעבר ב**** של הנתבע. בפרשת ההגנה נשמעה עדותו של הנתבע והעדים מטעמו: מר *** וגב' ***- , גב' ***- , גב' ***- אם הנתבע, מר **** , ד"ר ***- , גב' ***.

17. משהוגשו סיכומי הצדדים ובחלוף המועד להגשת סיכומי תשובה אדרש להכרעה. יצוין כי לסיכומי הנתבע צורפו ללא רשות ובניגוד לדין מסמכים חדשים (נספחים 1, 4, 6, 8). התובעת לא מצאה לעורר פגם זה חרף שניתנה לה זכות להגשת סיכומי תשובה ברם יובהר כי מסמכים אלה אינם נחשבים כראיות ולא יובאו בחשבון.

טענות הצדדים:

טענות התובעת בתמצית

18. המדובר בקשר שנמשך כארבע שנים וחצי -מיום 21/11/13 ועד לפרידה הסופית ביום 26/5/18.

19. לתובעת זכויות במחצית שווי הדירה ולכל הפחות במחצית שווי עליית ערכה ממועד רכישתה ועד מכירתה וזאת מכוח חייה המשותפים עם הנתבע ושעה שנרכשה במועד שלאחר נישואיה

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוגי

- 1 לנתבע. בנוסף התובעת גילתה מעורבות ברכישת ריהוט לדירה כמו גם בניהול השוכרים שגרו
2 בדירה.
3
- 4 20. המגרש נרכש על ידי הצדדים יחד לצורך בניית בית מגורים משותף. תוך שהנתבע הציג את
5 המגרש כרכוש המשותף לצדדים חרף רישומו על שמו בלבד.
6
- 7 21. התובעת הייתה מעורבת בהליך רכישת המגרש משלבי המו"מ דרך נוכחותה במעמד חתימת
8 הסכם הרכישה ועד מעורבות בהכנת תכניות הבנייה והוצאת היתר לבנייה. מעורבות התובעת
9 ופעולותיה לעניין המגרש הביאו להשבתו ועליית ערכו.
10
- 11 22. הצדדים ראו בטקס הנישואין הפרטי כנישואין לכל דבר ועניין על כל המשמעויות הנובעות
12 מכך ובכלל זה ביחס לתחולתו של חוק יחסי ממון בין בני זוג.
13
- 14 23. הצדדים נהגו כבני זוג כל דבר ועניין כאשר התובעת תורמת חלקה למאמץ המשפחתי בדרך
15 של עבודה ב*** של הנתבע תוך משיכת שכר נמוך אשר חלקו או כולו הועבר לטובת מימון
16 הצרכים המשפחתיים המשותפים.
17
- 18 24. הנתבע בחר שלא לערוך הסכם ממון המסדיר הפרדה רכושית בין הצדדים, דבר המצביע על
19 כוונת שיתוף.
20
- 21 **טענות הנתבע בתמצית**
22
- 23 25. תקופת הנישואין הייתה קצרה ונמשכה כשנה מיום 18/9/15 (מועד הנישואין האזרחיים) ועד
24 לחודש 10/16 אז הנתבעת עזבה ל***. טקס הנישואין הפרטי היה מאולץ ופרי לחצים מצד
25 התובעת על מנת להסדיר מעמדה בארץ.
26
- 27 26. עובר לעזיבתה של התובעת ל*** היא פתחה *** עצמאי בסיוע כספים שניתנו לה על ידי הנתבע
28 ובו עובדת עד למועד זה.
29
- 30 27. קיים השתק שיפוטי ועובדתי בכל הקשור לטענות התובעת בעניין מועד תחילת יחסי הצדדים
31 שכן עד ובסמוך למועד הנישואין האזרחיים התובעת הצהירה לפני מחלקת ההגירה של
32 המדינה במסגרת ההליך המדורג על חיים משותפים יחד עם אדם אחר בשם *** עמו התגוררה
33 ב***.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוגי

28. הנכסים שבמחלוקת נרכשו מכספו בלבד ומהון שצבר עוד קודם להיכרותו את התובעת, וכאשר היה ברור כי מדובר בנכסים שבבעלותו ללא כל כוונת שיתוף.

29. התובעת לא השקיעה כספים ברכישת הנכסים וכל כוונתה להשתלט על רכוש של הנתבע מבלי כל עילה שבדין.

30. התובעת לא הייתה מעורבת בקנייתם ומכירתם של הנכסים והם נרשמו על שם הנתבע בלבד ולא בכדי. תשלומי המשכנתא בגין המגרש שולמו מחשבונו הפרטי ללא כל מעורבות מצד התובעת.

31. הנכסים נרכשו לצורכי השקעה בלבד ומכספי התמורה של דירות שהנתבע קנה ומכר ומהון עצמי שהיה ברשותו עוד טרם הכיר את התובעת והם כולם תוצר של קנייה ומכירה ברצף.

32. לא הייתה כל כוונה לבנות בית משותף על המגרש. ולראייה כי עד היום המגרש עומד ריק כאשר הנתבע ממתין להזדמנות מתאימה למוכרו.

33. משך תקופת העסקתה של התובעת ב*** של הנתבע הייתה קצרה ביותר והסתכמה בכ- 7 עד 10 חודשי עבודה שלא ברצף בשכר נמוך בסך של 2000-3000 ₪ אשר שיקפו כמות שעות עבודתה.

שכרה של התובעת הופקד בחשבון על שמה והיא השתמשה בו לצרכיה ללא כל שיתוף של הנתבע. התובעת לא נשאה בכל תשלום בגין כלכלת בית אמו של הנתבע שם התגוררו.

34. הצדדים שמרו על הפרדה רכושית מוחלטת וקפדנית. מעולם לא הייתה כל כוונה מפורשת או משתמעת לשתף את התובעת בנכס כלשהו.

דיון והכרעה

המשטר הרכושי שחל על הצדדים

35. התובענה נסמכת על משטר רכושי של איזון משאבים הקבוע בחוק יחסי ממון.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוני

36. בסיכומיה שבה התובעת וטענה כי המתווה הנורמטיבי לדיון בתובענה הינו חוק יחסי ממון בין בני זוג כאשר מערכת היחסים בין הצדדים חוסה בצלו של עקרון תם הלב תוך מתן ביטוי לשיקולים הנוגעים לצדדים חלשים במשפחה, הוגנות, שוויון וצדק. (ס' 71 לסיכומים)
37. התובעת מפנה בסיכומיה להוראות סעיף 3(א) לחוק יחסי ממון הקובע:
- "לא עשו בני הזוג הסדר ממון, ואם עשו – במידה שההסכם אינו קובע אחרת, יראום כמסכימים להסדר איזון המשאבים לפי פרק זה, ויראו הסדר זה כמוסכם בהסכם ממון בעל תוקף שנתמלאו בו הוראות סעיף 2."**
38. דומה שהתובעת נתפסה לכלל טעות עת השתיתה מלוא יהבה בקשר עם זכותה בנכסים על חוק יחסי ממון וזאת כפי שיבואר להלן.
39. חוק יחסי ממון חל על בני זוג שנישאו כדין ונישואיהם נרשמו. כך, נפסק כי "חוק יחסי ממון, בהבדל מהלכות השיתוף בנכסים בין בני-זוג, אינו חל על בני-זוג ידועים בציבור, אלא אך ורק על בני-זוג הנשואים כדין". (ר' תמ"ש (ת"א) 47130-10-11 ד.ח.נ' א.א.וההפניות שם, כן ראה עמ"ש 26693-04-13 פלוגית נ' פלוני, ה"מ (מחוזי תל אביב-יפו), 2180/75, חנה צור נ' היועץ המשפטי לממשלה, תשל"ז(2) 400 (1977), ע"א 32/81 צומן נ' שטל, פ"ד לז (2), 761 (1983).
40. מבלי להידרש לשאלת מהותו וטיבו של טקס הנישואין הפרטי/חילוני אותו ערכו הצדדים ברי, כי אין חולק שרישום הצדדים כבני זוג במרשם האוכלוסין התאפשר רק לאחר טקס הנישואין האזרחיים, בעוד ניסיון הצדדים להירשם כבני זוג נשואים לאחר הטקס הפרטי נתקל בסירוב של משרד הפנים. (ר' ס' 27 לתצהיר עדות ראשית של התובעת).
41. ואולם הדירה והמגרש נרכשו קודם לנישואים האזרחיים וטרם רישום הצדדים כבני זוג במרשם. לפיכך ובראי האמור מתבקשת המסקנה כי אין תחולה לחוק יחסי ממון ובכללו סעיף 3א הנזכר כבסיס נורמטיבי לקביעת זכויות התובעת בנכסים.
42. חרף האמור, התובעת לא טענה דבר במסגרת התביעה בקשר לתחולת הלכת השיתוף על יחסי הצדדים בתקופה שממועד הנישואין הפרטיים ועד הנישואין האזרחיים.
- בסיכומי התובעת נטען לראשונה תוך הרחבת חזית אסורה וללא ביאור של ממש כי **"גם אם לא יראה בית המשפט בנישואין אלו כבעלי תוקף לעניין הוראות חוק יחסי ממון, הרי**

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוני

- 1 שבתקופה זו ניתן לראות את בני הזוג כידועים בציבור ברמתה הגבוהה ביותר, וכי לעניין
2 קיומו של שיתוף, יש לראות את כוונתם הסובייקטיבית של בני הזוג לשיתוף ברכוש.."
3
4 43. לדברים משנה תוקף בנסיבות שלפני עת נלמד מתוצרי צו גילוי המסמכים כי החל מחודש
5 5/13 ועד ובמרוצת חודש 12/14 התובעת שבה והצהירה לפני רשות האוכלוסין וההגירה כי
6 היא בקשר זוגי עם אדם אחר בשם *** והם מתגוררים יחד ב***. (ר' גם עדות התובעת פרו'
7 10.7.19 עמ' 26 ש' 19-16). התובעת אף תמכה הצהרתה זו בהסכם שכירות שנחתם על שמה
8 בגין יחידת דיור ברח' *** ב*** שתוקפו עד ליום 20/5/15.
9
10 44. נמצא אפוא כי החלת הסדר "איזון המשאבים" הקבוע בחוק יחסי ממון ואליו מפנה התובעת
11 נכון ויפה אך מעת נישואיהם האזרחיים של הצדדים ורישומם כבני זוג במרשם האוכלוסין
12 ולא קודם לכך.
13 ההסדר בסעיף 5 לחוק יחסי ממון מבחין בין נכסי מאמץ משותף לבין נכסים חיצוניים. נכס
14 שהיה בבעלות אחד מבני הזוג ערב הנישואין (להלן: "נכס חיצוני") לא ייכלל במסת הנכסים
15 שעומדים לאיזון.
16
17 45. עם זאת בשורה של פסקי דין נקבעה ההלכה כי אין בהוראות חוק יחסי ממון כדי למנוע מבעל
18 דין לא רשום להוכיח זכויותיו בנכס חיצוני מכוח דוקטרינת "כוונת השיתוף הספציפי"
19 וזאת מכוח הדין הכללי – דיני חוזים, דיני קניין, דיני נאמנות וכיו"ב (ר' ע"א 1915/91 יעקובי
20 נ' יעקובי, פ"ד מט (3) 529 (1995), רע"א 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי, פ"ד נו (6) 175
21 (2002), ע"א ששון נ' ששון, פ"ד נט (5) 596, 614 (2005)).
22
23 46. אלא שטענת התובעת בקשר לכוונת שיתוף ספציפי מכח הדין הכללי נטענה באופן אגבי
24 ומשתמע ללא שנמצא לכך ביטוי מפורש בכתב התביעה.
25
26 47. ואולם, אף אם אקח בחשבון את מסגרת הדין המתאימה הנוגעת להוכחת כוונת שיתוף
27 ספציפי אזי לא מצאתי כי עלה בידי התובעת לשכנע כי הצדדים אמנם התכוונו שהבעלות
28 בנכסים תהא משותפת לצדדים.
29
30 48. ככלל, השאלה האם יש לראות בנכס "חיצוני", שהיה מצוי בבעלות אחד הצדדים עובר
31 לנישואין, כנכס משותף לצדדים, היא שאלה עובדתית בעיקרה, כאשר נטל ההוכחה מוטל על
32 הטוען לכוונת השיתוף ב"נכס החיצוני" וכאשר כל מקרה נבחן על פי נסיבותיו. (ראה לעניין
זה דברי כבוד השופט רובנישטיין בבע"מ 5939/04 פלוני נ' פלוגית, פ"ד נט (1) 665 (2004).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלונית נ' פלוני

49. בהתאם לפסיקה על בן הזוג המבקש שיוקנו לו מחצית הזכויות בנכס, הרשום על שמו של בן הזוג האחר, להוכיח – מעבר לקיומם של חיי נישואין משותפים קיומו של "דבר מה נוסף" שיעיד על כוונת שיתוף בנכס הספציפי. בהקשר זה יש לתת את הדעת בין היתר להתנהגות הצדדים. כוונת שיתוף ספציפית בנכס "חיצוני", יכולה להתבטא גם בהבטחות ובמצגים אקטיביים, שעשויים להביא להסתמכות מצד בן הזוג הלא רשום, או בהיעדר התבטאות מפורשת של מי מהם ביחס לכוונותיו לשמור לעצמו את הרכוש שהביא עימו ערב הנישואין, לצד אווירה של שיתוף ובדינאמיקה של מאמץ משותף, ו/או לטיב ההשקעות הכספיות של בן הזוג הלא רשום. דהיינו השקעה כספית רצינית שאינה בטלה בשישים. (ר' בע"מ 1477/13 פלונית נ' פלוני, ע"א 7750/10 בן גיאת נ' הכשרת היישוב ביטוח בע"מ, בע"מ 10734/06 פלוני נ' פלונית).

50. הקריטריונים שנקבעו בפסיקה, להם חשיבות בקביעת שיתוף ספציפי הם בין היתר- מספר שנות הנישואין, מועד רכישת הנכס ביחס לנישואין, מספר השנים ואופי השימוש שעשו הצדדים שימוש בנכס (יעוד הנכס למגורים או מטרה אחרת), מקורות המימון לרכישת הנכס, הרישום, שיפוצים שנעשו בנכסים, השבחות, ניהול הנכסים, הבעת מצגים בדבר כוונת שיתוף.

ברוח זו אבחן את הראיות שהונחו לפניי.

51. כאמור בחינת התשתית הראייתית שהונחה לפניי אינה תומכת במסקנה כי לצדדים הייתה כוונת שיתוף כלשהי מפורשת או משתמעת בנכסים.

52. המדובר במערכת זוגית אשר נמשכה על פי הגרסה המרחיבה ביותר בה אווזת התובעת, כארבע שנים וחצי (מחודש 11/13 ועד 5/18). ואולם כבר הובהר כי בראי הצהרות התובעת לפני רשות האוכלוסין בדבר קשר זוגי אחר לכל הפחות עד 12/14 אין לקבל גרסה זו. כך גם אין חולק כי לכל המאוחר ועל פי גרסת התובעת הצדדים הפרידו מגורים בחודש 12/17 אז כבר החל הנתבע בקשר עם אחרת כך שאין בידי לאמץ הטענה בדבר סיום הקשר בחודש 5/18 (פר' 10/7/19 עמ' 28 ש' 14-16).

כך או אחרת המדובר בתקופה שהינה לכל הדעות תקופה קצרה.

53. אין חולק כי התובעת לא השקיעה ממקורותיה כל סכום כספי לצורך רכישת הנכסים ואלה נרכשו ממקורות הנתבע בלבד. התובעת הבהירה בעדותה כי עת הכרותה ונישואיה לנתבע לא עמדו לרשותה כספים או רכוש אישי אחר: "במועד כל אחד מהנישואין, הן בשנת 2014

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוני

- והן בשנת 2015 לא היה לי רכוש משלי... לא היו כספים שעמדו לרשותי.. (פר' 10/7/19 עמ' 13 שי 1-5).
- ועוד מעדותה- "...מה שקשור למבצע עובדה אני אומרת שלא נתתי כסף מזומן..." (עמ' 39 שי 3-6).
54. למעשה את כוונת השיתוף מבקשת התובעת לבסס על שני אדנים עיקריים-
 א. מעורבות פעילה בכל הקשור בבחירת הנכסים דרך רכישת ריהוט לדירה וטיפול שוטף בהשכרת הדירה עד מכירתה, כמו גם מעורבות מול אדריכל לצורך הכנת תכניות לבניית בית משותף על המגרש.
- ב. שיתוף במאמץ הכללי בדרך של ניהול משק הבית המשותף, וכן עבודה במרפאה של הנתבע והעברת השכר שהרוויחה לידי הנתבע.
55. ודוק, טענות התובעת הנוגעות למעורבות כלשהי ברכישת הדירה וניהולה לא נתמכו בכל ראשית ראיה. יוער כי אף אם היה מוכח כי התובעת עמדה בקשר אל מול השוכרים של הדירה או אף רכשה הריהוט, ספק אם היה באלה לבד כדי להטות הכף לטובתה.
56. גרסת התובעת בקשר לזכותה במגרש נמצאה כבלתי קוהרנטית ולא הוכחה כנדרש. אמנם איני מוציאה מכלל אפשרות כי דובר על בניה של בית במגרש כטענת התובעת ומכאן אף מעורבותה בקשר עם היזם/אדריכל (נ' כ"ז לתצהיר עדות ראשית של התובעת). ברם לא הוכח בשום צורה כי הייתה כוונה לשתף התובעת כבעלת זכויות במגרש או בבית שיבנה עליו. התובעת לא היטיבה להבהיר מדוע לא נרשם המגרש גם על שמה חרף שלטענתה הייתה נוכחת במעמד הרכישה במשרד עוה"ד, ומדוע שמה אינו נזכר לצד שמו של הנתבע בהסכם המכר (ראו נספח 8 לכתב ההגנה).
- התובעת לא ידעה לומר מדוע לא נרשמה כלוה במשכנתא "אני לא יודעת... אולי הייתה לו סיבה..." (ר' עדותה פר' מיום 10/7/19 עמ' 41 שי 4-5).
- אין חולק כי תשלום המשכנתא החודשי בגין המגרש בוצע מחשבון הנתבע בלבד (ר' נספח 9 לכתב ההגנה). התובעת לא צלחה להראות כי השתתפה ממקורותיה בתשלום המשכנתא לאורך החודשים עד לסילוקה.
- אין אף להתעלם ממארג עדויות עדי הנתבע אשר תמכו בגרסת הנתבע לפיה המגרש נרכש לצרכי השקעה בלבד, עדויות אשר הותירו עלי ככלל רושם מהימן. (ר' למשל עדותו של מר *** פר' 16/7/19 עמ' 79 שי 2-5, עדות גבי *** פר' 16/7/19 עמ' 86 שי 18-22, עדות מר *** פר' 15/9/19 עמ' 101 שי 24 עמ' 102 שי 1-3)

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוני

1 אין גם להתעלם כי הלכה ולמעשה לא נבנה סופו של יום כל בית על המגרש ויש בעובדה זו
2 כשלעצמה להכביד על גרסת התובעת.
3
4 57. התובעת לא גילתה בקיאות אלמנטרית בכל הנוגע לנכסי הנתבע באופן המחזק טענת הנתבע
5 בקשר להפרדה רכושית שנהגה בין הצדדים.
6 במסגרת הליך ישוב הסכסוך בו נקטה התובעת קודם להגשת התביעה היא עתרה בבקשה
7 לעיקול על דירת אם הנתבע ברח' *** מתוך מחשבה כי המדובר בדירה של הנתבע. בקשה
8 שנמחקה בהחלטת כב' הרשמת מיום 19/6/18.
9
10 ביחס לדירה ברח' *** אשר תמורתה שימשה לרכישת הדירה נשוא המחלוקת כאן העידה כי :
11 **"..לא ידעתי שיש לו דירה בבעלותו . הוא לא אמר לי את זה..."**(פר' 10.7.19 עמ' 13 ש' 8-6).
12
13 ביחס לדירה שבמחלוקת טענה התובעת בכתב התביעה (ס' 11) ובתצהיר עדות ראשית (ס' 36)
14 כי הדירה נרכשה שנת 2015 הגם שנרכשה בשנת 2014.
15
16 בעדותה טענה כי זכויותיה בדירה נובעות מתשלומי משכנתא ששולמו בתקופת החיים
17 המשותפת הגם שלא נלקחה משכנתא לצורך רכישת דירה זו.
18 **"*** היה קונה דירה על סכום במזומן וזה היה שלו ולא הייתי אומרת מילה ולא הייתי**
19 **מבקשת כלום. בגלל שלקחתי משכנתא ואת המשכנתא הזו הייתי משלמת מהשכירות של**
20 **הדירה ובגלל שהייתי עובדת וגם כל הלב שלי הייתי שמה על הדירה הזו ובגלל זה אני**
21 **חושבת שחלק מהדירה הזו שלאחר מכן מכרנו אותה אחרי תקופה לא קצרה, מגיע לי"** (פר'
22 10/7/19 עמ' 14-22 ועמ' 15 ש' 2-1).
23 משהובהר לה כי הדירה נרכשה ללא משכנתא שינתה עמדתה באחת באופן המשליך על
24 מהימנותה עת טענה :
25 **גם אם לא הייתה משכנתא זה עדיין משותף, אני עשיתי הרבה דברים לדירה הזו...."** (פ'
26 10/7/19 עמ' 15 ש' 12-8).
27
28 גם באשר למימון רכישת המגרש לא גילתה התובעת בקיאות יתרה. לטענתה הייתה עם
29 הנתבע בבנק עת נטל משכנתא, אם כי לא ידעה לומר מה הסכום שנלקח כהלוואה. או מדוע
30 לא נרשמה כלווה (פ' 10/7/19 עמ' 40 ש' 23-15). בהקשר זה נטען על ידי התובעת כי **"מה**
31 **שקשור לניירות אני לא יודעת לקרוא"** הגם שבראשית עדותה הבהירה מפורשות כי היא
32 קוראת עברית (עמ' 13 ש' 20).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלונית נ' פלוני

58. לא זו אף זו, הרי שהתובעת איששה בעדותה טענת הנתבע כי מעולם לא דובר ולא הובטח לה על ידו כי הנכסים משותפים.

ביחס לדירה- התובעת העידה כי "לא דיברנו שהנכס משותף" (פר' 10/7/19 עמ' 39 ש' 10-7).
ביחס למגרש- בניגוד לגרסה שהציגה בתצהיר עדות ראשית לפיה הנתבע אמר לה כי "מזוהר בבית שלנו משותף ואין לי מה לדאוג" (ס' 37) העידה כי יכול והנתבע כלל לא רצה לשתף אותה-

ש: לשאלת בית המשפט – שאלת אותו על מי זה יהיה רשום?

ת: שאלתי אותו איך זה צריך להיות והוא אמר לי שזה לא משנה על שם מי זה יהיה, אנחנו גרים ביחד.

ש: לשאלת בית המשפט – הוא אמר לך זה החצי שלך?

ת: אנחנו לא דיברנו על דבר כספי.

ש: גם על חלוקה לא דיברתם? חצי שלך וחצי שלו.

ת: מה זאת אומרת? איך הוא יכול להגיד שזה המגרש שלי? אנחנו קונים ביחד למשפחה שלנו.

(עמ' 39 ש' 22 עמ' 40 1-7).

ובהמשך-

ש: לשאלת בית המשפט- אולי הוא לא רצה לשתף אותך ?

ת: אולי. אני לא יודעת. (עמ' 41 ש' 6-7)

59. אין חולק כי הדירה לא שימשה מעולם למגורי הצדדים. כאמור גם בית משותף לא נבנה על המגרש.

הצדדים התגוררו כל העת בדירת מגוריה של אם הנתבע יחד עם האם חרף שלנתבע נכסי מקרקעין בבעלותו (פ' 10/7/19 עמ' 15 ש' 16-19). הנתבע למעשה לא שינה אורחות חייו בסוגיית המגורים לאחר נישואיו לתובעת ויש בכך משום ביטוי נוסף המחזק טענת הנתבע כי נכסי המקרקעין בבעלותו שימשו אותו אך להשאת רווחים כהמשך ישיר להשקעות שביצע בעבר.

60. התובעת אף אישרה בעדותה כי במרוצת חודש 11/17 או בסמוך לכך חתמה לבקשת הנתבע ואגב מכר הדירה על "אישור מכר בן/בת זוג שאינו רשום כבעל זכויות בנכס" (נספח כט') לתצהיר התובעת) וזאת ללא כל השגה מצידה. בעוד ניתן לצפות כי לו סברה שבנכס משותף עסקינן היה הדבר מוצא ביטוי בשיח שקדם לחתימתה.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוני

- 1 התובעת אף לא שללה טענת הנתבע כי לצורך הגעתה לחתימה על האישור הוא שילם לה
2 עלות נסיעה מ*** ויום עבודה אלא אך טענה כי "לא זוכרת את היום הזה בכלל" הגם שמנגד
3 לא התקשתה לזכור פרטים אחרים על אודות נסיבות החתימה (פר' 10/7/19 עמ' 41 ש' 13-
4 14).
- 5
- 6 61. גרסת התובעת בקשר לאופן בו ניהלו הצדדים את משק הבית ותרומתה לכלכלת ופרנסת
7 הבית נמצאה גם היא כלוקה בפרכות ובסתירות והותירה רושם בלתי מהימן.
8 **בכתב התביעה** נטען באופן כללי כי עבדה משעות הבוקר ועד שעות הלילה ב*** של הנתבע
9 לצד ניהול משק הבית ובכך סייעה להתפתחות כלכלית ולצבירת רכוש משותף (ס' 9-10).
10 **בדיון מיום 26/11/18** חידדה גרסתה כאשר טענה כי מידי חודש העבירה לנתבע סכומים
11 הנעים בין 1500-3000 ₪ מתוך שכרה לטובת משק הבית המשותף (עמ' 3 ש' 9-3).
12 **בתצהיר עדות ראשית** טענה כי לצורך השתתפות בבניית חיים משותפים ובניית בית החלומות
13 המשותף העבירה לידי הנתבע במזומן מידי חודש סך של 4000 ₪ ואף יותר (ר' ס' 29).
14 **בעדותה מיום 10/7/19** הציגה גרסה נוספת ולפיה מידי פעם כשהנתבע היה מבקש העבירה
15 סכומי כסף ובלשונה "אני לא אמרתי שזה היה כל חודש" (פר' 10/7/19 עמ' 30 ש' 12-21).
16 ובהמשך – "אני לא אמרתי 4000 ₪ אני אמרתי שהייתי נותנת 3000 ₪ או איזשהו סכום.."
17 (עמ' 34 ש' 5-6).
- 18 משהתבקשה להבהיר שאלת תדירות העברת הכספים השיבה כי "אני לא עשיתי חשבון לזה"
19 (עמ' 31 ש' 1) וזאת בניגוד לגרסה שהציגה בכתבי טענותיה ביחס לנוהג של העברת כספים
20 לנתבע מידי חודש בחודשו.
21
- 22 62. התובעת כמי שחלה עליה חובת ההוכחה לא הציגה כל ראשית ראיה לתמיכה בטענתה
23 להעברת כספים והשתתפות בתשלומי אחזקת הבית.
24 התובעת מצאה להכביר מילים בטיעון זה הנוגע להעברת הכספים כביטוי לשיתוף בין
25 הצדדים, אך לא מצאה לנכון לצרף תדפיסי חשבון בנק, אסמכתאות לתשלומים שוטפים של
26 הבית או כל ראיה רלוונטית אחרת בעניין זה.
27 הודעת מסרון בשפה הרוסית שצרפה התובעת לתצהירה בטענה כי יש בה להוכיח העברת
28 הכספים לא תורגמה לעברית בעוד הנתבע לא עומת בחקירתו עם תוכן ההודעה (נספח כ'
29 לתצהירה).
30 לא הוכח אפוא כי התובעת העבירה כל סכום ממקורותיה לטובת משק הבית המשותף לא כל
31 שכן למימון רכישת איזה מהנכסים או תשלום משכנתא בגין המגרש.
32
- 33 63. הצדדים אף לא פתחו חשבון בנק משותף ולא ניהלו קופה משותפת למימון הוצאות המחייה,

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוני

1 בעוד שאת חשבונותיהם הפרטיים ניהלו באופן נפרד ומובחן ללא כל מעורבות של הצד האחר
2 כפי שהובהר היטב בעדות התובעת כדלקמן-

3 "ש: לשאלת בית המשפט- האם היה ל*** כרטיס אשראי לחשבון שלך או כל גישה
4 אחרת לחשבון שלך?

5 ת: לא. אבל הוא יכול להשתמש בכרטיס שלי.

6 ש: האם הוא השתמש בכרטיס שלך אי פעם?

7 ת: אני לא זוכרת דברים כאלה ולא שמה לב לדבר הזה כי לי זה היה דבר סטנדרטי.

8 ....

9 ש: לשאלת בית המשפט – הייתה לך גישה חופשית לחשבון שלו?

10 ת: אם היה נותן כרטיס או משהו לקנות משהו אז כן, אבל ככה לא (עמ' 34 ש' 9-23).

11
12 בעדותו טען הנתבע כי מעולם לא נתן בידי התובעת כרטיס אשראי לשימושה וכאשר נטלה
13 את הכרטיס בהזדמנות אחת ללא רשותו ורכשה עגילים יקרים ראה בזה גניבה (פ' 16/7/19
14 עמ' 63 ש' 13-18).

15 חיזוק לגרסה זו נמצא בדברי העדה הגב' *** אשר לטענתה הייתה עדה לכך כי לאחר
16 שהתובעת נטלה את כרטיס האשראי של הנתבע ללא הסכמתו הוא בתגובה גזר את הכרטיס
17 (פ' 16/7/19 עמ' 85 ש' 18-22).

18
19 64. לא היה גם בגרסתה של התובעת בקשר לעבודתה במרפאה כדי לבסס טענת השיתוף.
20 בכתב התביעה טענה כי החל מנובמבר 2013 החלה לעבוד במרפאה כאשר עבדה משעות
21 הבוקר ועד שעות הלילה.

22 בדיון מיום 26/11/18 טענה כי החלה לעבוד במרפאה בחודש יוני 2013 והחל מחודש זה
23 הונפקו עבורה תלושי שכר (עמ' 3 שורה 1-2). משהובהר כי תלוש השכר הראשון הוצא עבורה
24 רק בחודש 11/14 טענה בעדותה כי למעשה בכל החודשים מחודש 6/13 ועד 11/14 משך כשנה
25 ומחצה, לא פחות, הייתה בתהליך למידה (עמ' 17 שורה 13-17). גרסה שלא מוצאת ביטוייה
26 בכתב התביעה.

27 כך עוד יש להזכיר הצהרתה של התובעת לפני רשות האוכלוסין כי בחודש 12/14 היא
28 התגוררה ב*** עם בן זוגה לשעבר.

29 תלושי השכר וכן טפסי 106 (נספח יח' לתצהיר התובעת) מלמדים על תקופת העסקה קצרה
30 בלבד המסתכמת בכ- 10 חודשים לכל היותר ולא ברצף (ר' גם עדות הגב' *** פ' 16/7/19
31 בעמ' 82).

32 תלושי השכר כשלעצמם מלמדים על שכר מינימלי אף מתחת לשכר המינימום במשק כאשר
33 התובעת אישרה בעדותה כי היא בעצמה הזינה שעות נוכחות במחשב (פ' 10/7/19 ש' 10-

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוני

11. עובדה זו גם אושרה מפי עדת התביעה הגב' *** (פרי' 15/9/19 עמ' 109 ש' 15-19) באופן שסותר הטענה כי תלושי השכר לא שיקפו את שעות העבודה בפועל. טענת התובעת לפיה שעות עבודתה המלאות לא דווחו "כי זה לא חוקי. בן אדם לא יכול לעבוד עם שתי סייעות ביחד" (פרי' 10/7/19 עמ' 33 ש' 14-19) נסתרה אף היא על ידי העדה מטעמה הגב' *** אשר הבהירה כי "אין דבר כזה מכסת סייעות" (פרי' 15/9/19 עמ' 109 ש' 8-11) וכן הוכחשה ע"י הנתבע בעדותו (פרי' 16/7/19 עמ' 59 ש' 10-11). גם עדויות עדי ההגנה, אשר הותירו רושם מהימן, לימדו על נוכחותה המצומצמת והזמנית של התובעת ב***. (רי' למשל עדות הגב' *** פרי' 16/7/19 עמ' 82 ש' 9-11, עמ' 83 ש' 21-22, עמ' 84 ש' 1, עדות הגב' *** פרי' 16/7/19 עמ' 81 ש' 3-6, עדות ד"ר *** פרי' 15/9/15 עמ' 115 ש' 20-22, עמ' 116 ש' 22-24, עדות הגב' *** עמ' 88 ש' 5-16).

65. יוער כי הצדדים הרחיבו בחקירות בסוגית מהות תפקידה של התובעת במרפאה. ואולם גם ולו יצויר כי התובעת סייעה לנתבע בפרסום המרפאה כפי הנטען (עדות *** - פרי' 15/9/19 בעמ' 114 ש' 10-24), ראייה יחד עמו מועמדים פוטנציאליים בקבלה לעבודה (עדות הגב' *** - פרי' 15/9/19 בעמ' 105) וסייעה בניהול ה***, הרי שאין בכך כדי להוביל למסקנה כי פעולותיה חרגו מהתפקיד שהוגדר לה במסגרת עבודתה בגינו קיבלה שכר ובאופן שעשוי להוות דבר מה נוסף לצורך הוכחת כוונת שיתוף. לא הוכח כי עבודתה של התובעת ב*** סייעה להתבססות כלכלית של הצדדים ואין בידי להסיק מתוך האמור כל מסקנה ישירה בקשר לכוונת שיתוף בין הצדדים.

66. גם העדרו של הסכם ממון בין הצדדים אינו יכול בנסיבות המקרה דנא להוות משום "דבר מה נוסף" המעיד על כוונת שיתוף ספציפית כטענת התובעת. יוזכר, כי עסקינן בנכסים חיצוניים שהזכויות בהם רשומות על שם הנתבע בלבד, עת התמורה בגינם מומנה באמצעות משאביו הפרטיים ובאמצעות משכנתא שניטלה ע"י הנתבע בלבד, החזרי המשכנתא כולם שולמו ע"י הנתבע מחשבונו הפרטי. יתר על כן, לא הוכח כי התובעת פנתה לנתבע בכל שלב בבקשה לעריכת הסכם ביניהם אשר יעגן זכויותיה הנטענות בנכסים ויגן עליהן. הנתבע מצדו טען בעדותו כי לא מצא לעגן זכויותיו בהסכם שעה שהיה ברור כי לא קיימת כל כוונת שיתוף בנכסים (פרי' 16/7/19 עמ' 48 ש' 6-15).

67. ודוק, לא נסתר מעיני ניסיונו הצורם של הנתבע לשוות למערכת היחסים עם התובעת נופך ארעי וחסר כל חשיבות אשר כל כולו פרי לחצים מצד התובעת לצורך הסדרת מעמדה בארץ. סבורני כי אין להלום טענה זו עם אותו נתבע אשר מצא לנכון לבוא בקשר של נישואין עם

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוני

- 1 התובעת בשתי הזדמנויות שונות בנוכחות משפחה וחברים בארץ ובחו"ל, ערב לתובעת ברשות
2 ההגירה, ביצע *** יקר לאביה ללא תמורה (נ' 5 לכתב ההגנה), בילה עם התובעת בחו"ל ובארץ
3 כאשר התובעת מצידה ליוותה אותו ברגעי חולי, פקדה עמו אירועים חברתיים והכירה את
4 טעמו האישי (עדות מר *** - פר' 16/7/19 בעמ' 77 ש' 16-19).
5 ואולם לא די בכך כדי לבסס כוונת שיתוף בנכסים.
6
7 68. התובעת לא הציגה כל ראיה המלמדת באופן פוזיטיבי על כוונת הנתבע לשתף אותה בזכויות
8 בנכסים, וגם אם לשיטתה המדובר בעניין שהוא בבחינת המובן מאליו מעצם החיים
9 המשותפים עמו על המשמעויות הנלוות מכך הרי שהיא לא הצליחה, כמתחייב בדין,
10 להצביע על "דבר מה נוסף" ממנו ניתן ללמוד על כוונת השיתוף.
11
12 69. התובעת לא הוכיחה, כי הנתבע יצר כלפיה או כלפי כולי עלמא מצג לפיו מדובר בנכסים
13 המשותפים לצדדים ואף הוכח היפוכו של דבר.
14 אף לא הוכח וממילא לא נטען באופן סדור כי התובעת הסתמכה על מצג של הנתבע כלפיה
15 לפיו יש לה זכויות בנכסים.
16
17 70. על יסוד המבחנים האובייקטיביים שנקבעו בפסיקה ועל רקע עובדות המקרה שלפנינו, לא
18 ניתן להצביע על כוונה של הנתבע לשתף התובעת בנכסים. לא מן הנמנע, כי טענות התובעת
19 עליהן מבוססת התביעה מקורן בתחושה סובייקטיבית או במשאלת לב שלה, אך אין די בכך
20 על מנת להקנות לה זכויות בנכסים תוך פגיעה בזכותו הקניינית של הנתבע, שהיא כידוע זכות
21 יסוד.
22
23 **תקופת השיתוף**
24
25 71. הצדדים מצאו להרחיב בטיעוניהם, בחקירות ובמסגרת כתב הסיכומים בשאלה הנוגעת
26 לתקופת החיים המשותפת ובדגש על מועד הפרידה.
27
28 72. ואולם מעת שהתובעת צמצמה עתירתה ביחס לדירה ולמגרש ובהינתן מסקנותיי שלעיל באשר
29 להעדר כוונת שיתוף ספציפי בנכסים הרי שאין להכרעה בשאלה זו תכלית של ממש.
30
31 73. בבחינת למעלה מן הצורך אציין כי גרסת התובעת בדבר מועד השיתוף לוותה בסתירות
32 ובתמיהות ולא הוכחה כנדרש.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוני

1 כאמור עד חודש 12/14 התובעת שבה והצהירה לפני רשות האוכלוסין על מערכת יחסים עם
2 אחר. בראיון שהתקיים ברשות האוכלוסין ביום 16.12.14 בנוכחותה יחד עם בן הזוג הקודם
3 מסרו השניים פרטים שונים אודות יחסיהם ובכלל זאת מגוריהם באותה עת ב*** (ר' תוצרי
4 צו גילוי מסמכים מרשות האוכלוסין). אין ליישב האמור עם טענת התובעת בהליך כאן בדבר
5 חיי שיתוף עם הנתבע תחת קורת גג אחת החל מחודש 11/13.
6 כך וביחס למועד סיום הקשר, חרף התמיהה המתעוררת לנוכח התנהלות הנתבע מול רשות
7 האוכלוסין לרבות מכתבו לרשות בו נטען לפרידה במועד המוקדם מזה שהצהיר לפניהם (ר'
8 נספח 2 לתצהיר הנתבע) סבורני כי בבחינת כלל הראיות שהוצגו אין אף ליישב טענת התובעת
9 בדבר סיום הקשר במרוצת חודש 5/18 ויש לבכר גרסתו של הנתבע.
10 כעולה מעדות התובעת כבר בחודש 9/16 פתחה עסק "****" ב*** תוך תשלום דמי שכירות
11 למקום בשיעור של 2000 ₪ לחודש. התובעת אישרה שכבר אז פרסמה המקום כעסק פעיל
12 אם כי לדידה בפועל החלה לעבוד רק בשנת 2017 כי הייתה "צריכה ללמוד את המקצוע ולעבוד
13 עם אנשים..." (פ' 10.7.19 עמ' 18 ש' 11-2).
14 התובעת לא צלחה להבהיר ההיגיון בתשלום דמי שכירות למקום ריק משך חודשים בהעדרן
15 של עתודות כלכליות העומדות לרשותה. טענתה בדבר קבלת סיוע כספי מאביה לא נתמכה
16 בכל אסמכתה.
17 התובעת טענה כי שכרה דירה ב*** רק בחודש 12/17 אך לא טרחה להציג ראיה בסיסית
18 בדמות הסכם השכירות.
19 התובעת אף לא צלחה לבסס טענתה כי משך למעלה משנה נסעה כל יום מ*** ל*** לצורך
20 עבודה בעסק שפתחה. כך לא נמצא כל הסבר ענייני לשאלה מדוע מצאה לנכון לפתוח עסק
21 ב*** בזמן שחיה לכאורה ב*** ללא כל כוונת פרידה מהנתבע.
22 גם טענת התובעת אודות קיומו של קשר זוגי בין השניים אף לאחר מעברה ל*** לא נתמכה
23 בכל ראיה ולא הוכחה.

סוף דבר

74. מכל המקובץ- התביעה נדחית.
75. בהתחשב במהות ההליך ובתוצאתו, תישא התובעת בהוצאותיו של הנתבע ובשכר טרחת בא
כוחו בסך כולל של 15,000 ש"ח. סכום זה ישולם בתוך 30 ימים.
המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-34719 פלוגית נ' פלוגי

- 1 ניתנה היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, בהעדר הצדדים.
- 2
- 3 אפרת שהם-דליות, שופטת
- 4
- 5